

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всяка събота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 3 ст. за едно обнародование. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се пръдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѫдатъ платени. Обявленията на г. Приставатъ по 2 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Гаврилъ Хазмановъ

Нѣма да приема посѣщение на имений си день.

Плевенъ 8 Ноември 1897 година.

Едноврѣменно съ засѣдаванието на Народното Събрание се отвори въ София и прочутия конгресъ на радославистите. Въ четиредневната си дѣятельност този конгресъ разви своитѣ теории по всичкитѣ въпроси на дѣржавни организъмъ: политика, международните отношения на дѣржавата ни, икономическото, промишлено и търговско отношение се разискваха съ най-голѣматъ щателност и разбирателство(?) Въ рѣчта, съ която се откри този конгресъ отъ своя шефъ, личкѣтъ фрази, които нѣматъ нищо общо съ дѣйствителността—колкото надменни, толкова и не-вѣрни. Нѣ ако човѣкъ се взре по добре въ работите на този конгресъ ще се увѣри, че всичката аларма се заключава не въ това, че сѫбинитѣ на дѣржавата, се намиратъ въ рѣцѣ неопитни, а въ това, че Радославовъ не е министъ. Тука е всичкото зло. Ний се просто удивляваме на дѣрзостта на Радославова да говори, че страната ни днесъ прѣживѣвала критически моменти. Въ що се състоѧтъ тѣ? Нека каже поне нѣкои обстоятелства, които да ни доведятъ на това. Днешното правителство не било се грижело за икономическото и търговско развитие на страната? Трѣбва човѣкъ да бѫде съвѣршено не-вѣржъ, за да твърди подобна нелѣпостъ, когато фактите говорятъ обратното. Всѣка година въ камарата се приематъ закони, които иматъ специално назначение да повдигнатъ страната въ икономическо и търговско отношение. Ний не намѣрваме за умѣстно да ги изброяваме, защото всички сѫ извѣстни на всѣки. Колкото се отнася до политиката на правителството и грижитѣ му спрямо Македония, че не били народополезни, нека ни извини г-нъ Радославовъ, ако съ собственитѣ му думи го изобличимъ. Всѣки му е извѣстно какви сѫдства употреби Радославъ въ органа си „Народни Права“ да тикнѣ правителството ни въ една авантюра и колко упрѣквания изсила по адресъ на правителството, че игнорирало интересите на братята ни отвѣдъ Рила и пр. пр. Нѣ днесъ самъ г-нъ Радославовъ въ своето интервю съ кореспондентътъ Anbrie Levaot отиде да признае, че политиката на умразното нему правителство въ Грѣцко-Турска война е било легално и коректно. Това най-нагледно показва дѣржавната мѣдростъ на г-на Радославова и неговата честна борба. Осѫжда правителството, защото не е на властъ, а слѣдъ врѣме самъ признава, че не ималъ право да дѣржи подобно поведение. Врѣмето само показва съ какви сѫдства си служи опозицията. Нека всѣки се убѣди, че всичките аларми на опозицията иматъ основанието си въ това, че тя не е на властъ. За това всичко, което правителството вѣрши, макаръ то и да е отъ жизненъ интересъ за страната, да принася най-голѣмитѣ облаги, се осѫжда отъ опозицията. Нѣ ний сме увѣрени, че ще дойде денъ, когато всичко, направено отъ днешното правителство, ще се оцѣни, както подобава.

ХРОНИКА

** Подъ редакцията на г-на Г. Алексиевъ въ София почнала е да се издава още единъ новъ вѣстникъ подъ название „Балканска Конфедерация“. Ний ако и да получихме и видѣхме едва втория брой на този листъ, но отъ самото му заглавие можемъ да си съставимъ понятие като какви щѣли ще гони новия ни събрать. Прочетохме уводната статия на Конфедерацията,

подъ заглавието: Завѣщанието на Петра Великий и слѣдъ прочитанието ѝ, съставихме си заключение, че нашия събрать се е нагърбиль да пише история за хора, види се, които нѣматъ хаберъ отъ история, защото инакъ неможемъ и да си обяснимъ смѣлостта му, да излѣза прѣдъ читающата публика съ подобни врѣли-некингли. За въ бѫдуще, прѣпоръжваме на новия си събрать да пощади читажщата публика и да не ѝ дава да чете всевѣзможни бабини деветини и легендарни сказки. Въ сѫщата „Конфедерация“ четохме и съжденията ѝ по емигрантски въпросъ, въ отдѣла на „Вѣтрѣшиятѣ новини“. Незнаемъ дѣйствително какъ да се произнесемъ по това антрефи-ле. Отъ една страна проповѣдваме братство и сгропировка на источнитѣ народи, а отъ друга, умраза и гонения мѣжду собственитѣ чада на България. За конфедератистите има, види се, предатели и патриоти офицери! На добъръ част ще кажемъ на конфедератистите, но прѣди да свѣршимъ ще забѣлѣжимъ още и това, че вѣстника имъ твѣрдѣ-много мирише на маджарски патри-кашъ.

** Въ издаваемия се на австро-маджарските сѫдѣства, органъ на стамболовщината, въ „Свобода“, въ нѣколко броя нарѣдъ, Свирча и компанията му, пълнятъ пасквилътъ си съ тревожни по съдѣржанието си статии, по емигрантски въпросъ. Патентованите патриоти, храненици на австрийските безоитетни фондове, виждатъ въ разрѣшението на тоя въпросъ едно прѣдателство отъ страна на правителството и Н. Ц. Височество, спрямо отечеството и династията. Шарлатаните на фонда безъ срамъ и гризение на съвѣстта си се напънали да доказватъ, че емигрантите офицери били клѣтвопрестъпници и слѣдователно, и прѣдатели на отечеството, и съвѣтватъ Н. Ц. В. господаря да не позволява на „клѣтвопрестъпници“ да постъпятъ въ рѣдоветъ на дѣвствената болгарска армия. Съгласни сме съ подкупените драскачи отъ в. „Свобода“, че на клѣтвопрестъпници не трѣбва да се дава мѣсто въ рѣдоветъ на болгарската войска, защото короната и дѣржавата не могатъ да се уповаватъ на клѣтвопрестъпници. Клѣтвопрестъпникъ спорѣдъ общите понятия е онъ, който измѣни на дадената си клѣтва. Ний съвѣрѣменици знаемъ, че на 9 Августъ всичките български полкове, съ исключение на единъ дадохъ клѣтва за временното правителство, и бѣхме очевидци и слушатели, когато най-голѣма гюрултия противъ покойния князъ дигахъ онѣзи, които слѣдъ абдикацието му, станахъ пѣтъ най-горѣщи подържатели на стамболовщината (разбери австрийските домогвания въ България) Емигрантите офицери дѣйствително, че на 8 срѣщу 9 Августъ измѣниха на дадената си клѣтва, тѣ станахъ измѣници, но заедно съ тѣхъ на 9 и 10 Августъ станахъ сѫщо измѣници спрямо короната и другите офицери отъ бългѣрската войска. На 12 Августъ стана контрапрѣвратъ, измѣници, които дегронираха князъ Александра, не чакахъ неговото вѣзвръщане, но избѣгахъ отъ страната, тѣ поне не се клѣхъ за вѣрностъ на временното правителство, а останали съ, слѣдъ като пристъпихъ и втората си клѣтва, нагърбихъ се да служатъ на австрийските домогвания въ лицето на тритъ тѣрновски свѣтила. Емигрантите, както казахме вѣчъ, сѫ клѣтвопрестъпници, но и патриотите офицери, спорѣдъ „свобода“ по течение на произшествията, па ако искатъ да знаятъ и по мнението на цѣлъ български народъ, съ дважъ клѣтвопрестъпници. Въ рѣдоветъ на емигрантите офицери немогатъ да се намѣрятъ

поне такива, които за едно аферимъ на развратника-Стамболовъ да надписуватъ смѣртни присъди за хора нивини, Кого желае Свирча да прѣдстави за патриотъ? дали пияница К-чева, дали безъвѣстния, дали безхарактерния или пѣтъ кръвошица Ан-вѣ? Тѣзи ли, които се криехъ задъ купите слама въ време на сърбско-българската война сѫ патриоти или онѣзи, които предвождаха войските срѣщу неприятеля сѫ предатели на туй отечество? За Свирча и свирчовистите може да бѫде жизненъ въпросъ завръщанието на емигрантите офицери, но за България и български народъ това завръщане ще тури край на всички недоразумения мѣжду лицата, които дѣйствително миляятъ за страната. Чистите съвѣсти нѣма защо да се беспокоятъ отъ възвръщанието на емигрантите, по калнитѣ, като на Свирча и на окръжащите го храненици отъ австро-маджарски фондояди, трѣбва да се страхуватъ, защото може би да се намѣрятъ хора, които да имъ искатъ смѣтка за минали работи и дѣла.

** Въ кафенето на г-на Ив. Н. Пѣевъ, въ единъ кружокъ отъ достапочтени плѣвенски граждани, отворило се било дума за едно запитване, обнародвано въ предпослѣдниятъ брой на вѣстника ни, отправено до тукашния архиерейски намѣстникъ свящ. Антона Попова касателно разрѣшаване вѣнчанието на дѣщерята на той послѣдний Гоѓа Ив. Вацовъ, бивши членъ при тукашниятъ съдъ, който теже билъ въ сѫщото кахвено, по тоя случай изблъвалъ; по адреса на редактора на листата ни, такива гнусотии, които могатъ да се изблъюватъ само отъ устата на едно същество съ хамалска отхрана и венгерско вѣспитание.

Ний не желаемъ да се расправяме съ подобни на Гоѓа Ив. Вацовъ същества, но ще да му кажемъ за да знае, че редакторъ на „Плевенски Гласъ“ не носи съ като г-нъ Гоѓа такава честь като онази отъ Свигровъ.

** Въ днешния брой даваме мѣсто на отчета, който г. подполковникъ Мариновъ, отъ мѣстната плѣвенска полкъ, ни прати за обнародование. Както ще забѣлѣжатъ читателите ни, на по-жертвуванията за построяване памятникъ, най-много се спомогнали общините и г. г. офицерите отъ сѫщия полкъ. Едно което има да забѣлѣжимъ и което бие въ очи на всѣки, вѣрваме да е обѣрнато вниманието, че и мѣжду г. г. офицерите, които сѫ биле въ този сѫщъ полкъ, сѫ се отнесли твѣрдѣ студено къмъ поканата на г. г. офицерите отъ 4 полкъ. Ние мислимъ, че отъ съществуванието и до днесъ въ този полкъ да се пребивали повече отъ 200 души офицери, когато суммата получена като помощъ отъ тѣхъ е толкова не значителна, щото неструва даже да се спомѣнува.

** В. „Свобода“ въ послѣдниятъ си брой обнародва една статия твѣрдѣ смѣшна по своето съдѣржание по доблестта на офицерство. Спорѣдъ „Свобода“, нашето офицерство трѣбвало да се покаже, че е кавалерско и си даде оставката, ако додали емигрантите и заематъ мѣстата имъ. Ако дѣйствително има нѣкои отъ офицерите, които тѣкмятъ да послушатъ свирчовщината, ние не вѣрваме да сѫ мнозина едно, и второ, спорѣдъ настъщите бѫде предателство отъ тѣхна страна, ако въ този случай, когато отечеството ни се застрашавало, да си даватъ оставките и да дойдатъ на мѣстата имъ хора съ доказанъ не патриотизъ. Ние пакъ мислимъ противъ него, че нашето офицерство, кое то създава високото си прѣдназначение и къмъ отечеството и къмъ князъ си, ще да дѣржи сѫщото си вѣрно положение, каквото е дѣжало до

сега, като се ржководи отъ военното начало, че войника не види политика, а я испълнява, за каквото е създадена войската. Ако има толкова жарки и настенни отъ службата си, можтъ да се уволняватъ, и тогава да политикаствуватъ колкото щйтъ —

* * Нашето бдителче незнаемъ отъ гдѣ научило, че се тъкмълъ законъ за печата съ който редакциитѣ за въ бѫдже ще сѫ длъжни даватъ по 200 хиляди лева гаранция! това прилича на 1000 миллиона лева, които Радославовъ пише миналата година, че ще прави заемъ Бъл. правителство.

* * Само у насъ ли има саламъ бай Ганьовъ? Косто Ватовъ, който подписваше всѣкога телеграмми до Стоилова и благодареше го за свободата, която се даваше на изборитѣ, този бай Ганъо, станалъ Радославистъ, защото си изгубилъ бюлетинитѣ на р. Витъ, както пише *Бдителъ*. Ние вѣрваме, че ако бѣше сполучилъ да се избере, щеше да бѫде добъръ *нашъ чилякъ*. А бѣ бай Ганъо, защо не си гледашъ тютюндженничата, ами си тръгналъ да продавашъ политика.

* * И Лука Братановъ, биль станалъ бай Ганъо. Добръ часъ. Ние поздравяваме Радославовата партия, и ѝ желаемъ, да пребира всички паракендета и кандидати за стражари, и писари, въ родѣ Бочо Христаковъ, Пунгоолу и Апостолъ Поповъ, хора дѣйствително ржководени отъ Тодоръ Ширковъ, по простолюднаму бухалката ще цѣвне и ще преуспѣй. Само тѣзи най видни първенци коррени граждани ще сѫ въ състояние да управятъ българия и ще изведутъ кораба отъ разевълнуваното море, въ което народната партия го е вкарабо. Съдрания чувалъ ще се закърпе толкова здраво, щото не ще имъ се удае случай да го сѫдерятъ. Жалко, че за нашитѣ Свиркаджий, не ще дойде врѣме и тѣ да го уступатъ.

* * Ив. Чолаковъ, бившъ пом. сѫдъ приставъ при плѣв. окр. сѫдъ не е билъ отъ ипко-го делигирантъ за конгресса на Радославиститѣ. Ние имаме съвѣдѣния положителни, че г. Чолаковъ, е отишълъ за служба въ София, за което е измѣялъ и рекомандация. Види се, че сѫ го оставили само да му покостяятъ.

* * Единъ посѣтителъ на вечеринката дадена отъ Ловченско Американско Дѣвическо училище, която станала на 31 Октомври 1897, ни съобщава, че станала доста сполучлива въ всѣко отношение. Едно, което забѣлѣзва нашия допиствникъ въ ученичкитѣ, които се декламирали е това, че интонацията изобщо не отговаряла на приятния слухъ. Всички изобщо подражаватъ проповѣдника си, ако и трѣбова друго яче да се декламира. Имало е иѣкой епенички, ако и хубави по съдѣржание, но слѣдствие на особенната интонация правели се не толкова добро впечатление на слушателитѣ. Отъ всичко може, казва допиствника ни, да се похвали сцената „Дѣсетъх велики жени“, която направи най добро впечатление, както и хора „Симфонията“ акомпанирана отъ Г-да Диимъ. Публика е имала достаточно. Сборъ отъ тази вечеринка е имало твърдѣ малко, около 60 лева, защото е билъ безплатенъ входа.

* * На място Г. Златановъ, е назначенъ за членъ при мястния Окр. Сѫдъ, Г. Георгиевъ, такъвъ до днесъ въ г. Видинъ.

Списъкъ за

Рѣшенията на Плѣвенски Окр. Съвѣтъ отъ I-а му рѣдовна Септемврийска сессия прѣзъ 1897 г.
(Продължение отъ 37 брой)

85) По прѣдвиждане една сумма въ окр. бюджетъ отъ 2000 лева, за покупката машини прѣскачки и нуждният материалъ, за борбата противъ маната (балсарата) прѣзъ идущата 1898 година. — Прѣвидено 2000 лева.

86) По вземане рѣшение, за абониране на общинитѣ отъ Плѣвенското окръжие, за тѣхна съмѣтка за списанието Орало, и то за прѣзъ идущата 1898 година.

87) По отпращанието 200 лева помощъ на Видински благотворителенъ комитетъ, за пострадалитѣ отъ т. г. наводнение. — Отпustнато 200 лева.

88) Опрѣдѣление дневниятѣ рѣдъ.

89) Откриване засѣдането прочитане и приемане протоколъ № 12 отъ 18 Септември т. г. —

90) По оставяне писмото на църковното настоятелство при църквата Св. 12 Апостоли въ г. Вратца безъ послѣдствието и отпращане 1000

лева, помощъ на Плѣвенската гр. община, за доискарване на новостроящата се въ гр. Плѣвенъ църква. — Отпustнато за Гор. Плѣвенъ църква 1000 л.

91) По писмото на Плѣв. окр. управителъ № 4303, основано на телеграммата на М-то на Вхѣрѣшнѣ Работи № 4207, съ което прѣдписва щото по причина на т. г. наводнение да се глѣда, колкото е възможно да бѫде намалена окръжната върхнинна. — Взето рѣшение.

92) По управляване съмѣтката съ Плѣвенъ жителъ Ив. Ив. Бурджовъ за дадената му взаимообразна сума 3000 лева, отъ окр. бюджетъ прѣзъ 1891 год. безъ лихва за три години, и изискване отъ бившият кассиеръ на пост. комисия Хар. Карапановъ да прѣдстави въ 24 часа всички сумми, документи и платежни заповѣди, които се намиратъ при него. . .

93) По вземане рѣшение отъ окр. съвѣтъ, за даванието подъ сѫдъ отговорни редакторъ на в. „Бдителъ“, Цв. Карапановъ, за оклевѣтваване цѣлътъ съставъ на Окр. Съвѣтъ. . .

94) По задължаване общ. кметове отъ Плѣв. окръжие, щото за въ бѫдже да не се позволява, строението кѫщи, ако тѣ грозятъ на правилното строене на селските улици. . .

95) По вземане рѣшение за прекарване телеграфната линия вмѣсто отъ р. „Витъ“, прѣзъ с. Староселци, Рахово, да бѫде прѣзъ с. Дол. Дѣбникъ—Махалата—Кнежа. — Взето рѣшение.

96) По писмото на И. Д. Директора при Плѣв. окр. V кл. училище № 356, съ което моли съвѣтъ да прѣвиди една сума за набаване на разни прѣдмети за ржчната работа на това училище. — Огложено за 24/IX т. г.

97) По избиране една комиссия състояща се отъ трима члена на окр. съвѣтъ а именно: Н. Дерековъ, Юр. Спасовъ и Дим. Джоновъ, които да провѣрятъ съмѣтките на бившата окр. пост. комиссия.

98) Опредѣление дневниятѣ рѣдъ.

99) Отлагане засѣдането на окр. Съвѣтъ отъ 20 за 24 Септември т. г.

100) Откриване засѣдането, прочитане и приемане протоколъ № 13 отъ 19/IX т. г. —

101) По отпращане 2000 лева помощъ отъ окр. бюджетъ и 3000 лева отъ гр. община, на Плѣв. Дѣрж. I кл. Болница, за набавянето ѹ съ нужднитѣ хирургически инструменти, болнична библиотека, снабдяване болницата съ вода и др. Отпustнато 2000 л. окр. бюджетъ и 3000 лева гр. община.

102) По освобождението д-ръ Т. Недковъ отъ задължението, което е далъ на пост. комиссия, че той ще служи толкова години за Плѣв. окр. лѣкаръ, колкото го е издѣржало и комиссията. — Д-ръ Недковъ освободенъ.

103) По отпращане 1500 л. отъ окр. бюджетъ и 1500 отъ гр. община за набавяне Плѣв. окр. V кл. училище съ учебни пособия, по физика, химия и др. — Оглушено 1500 л. отъ окр. бюджетъ и 1500 л. отъ гр. община.

104) По отпращанието 100 лева, на директора при Плѣв. окр. V кл. училище, за набавяне училището съ иѣкой прѣдмети по ржчната работа. — Отпustнато 100 лева.

105) Опредѣление дневниятѣ рѣдъ.

106) Прочитане и приемане протокола отъ миналото засѣдане на съвѣтъ № 15.

107) По оставяне заявлението на Иона Рачевъ отъ с. Бѣглѣжъ Луков. околия съ което иска помощъ. Безъ послѣдствие.

108) По оставяне заявлението на ж. отъ с. Пордимът, Плѣв. околия, Христо М. Филски, съ което иска една сума 5625 лева, за откриване железарска работилница. Безъ послѣдствие.

ИЗЪ ДОПИСКАТИ НИ Ловечъ.

До Г-на Редактора на в. „Плѣвенски Гласъ“ въ гр. Плѣвенъ.

Господине Редакторе!

Считахъ, че не би имало нужда да давамъ пояснение на дописката си обнародвана въ вѣстникъ ви брой 33, иѣ прѣдъ видъ, че сте дали място на опровѣржението на г-на Бенишевъ, помѣстено въ брой 35, 37 и 38, и че въ вашата белѣжка въ послѣдният брой ни обещавате място въ вѣстникъ си. За подобно пояснение на вѣпроса, върху който са спори и който и ви считате за важенъ за градътъ ни, то нека ми бѣде позволено да укажа на несъстоятелността и противоречията, изразени отъ г-на Бенишевъ

въ опровѣржението му. Историческата часть на тоя вѣпъръ е изложена въ първата ми дописка, (бр. 33) та не считамъ за нуждно да я повтарямъ, още повече и за това, защото съ опровѣржението си, г-нъ Бенишевъ признава и описва също така, както и азъ ѹ изложихъ. 4 обстоятелства оспорва г-нъ Бенишевъ, и азъ ѹ ѵе му вѣразъ само на тѣхъ: Първото обстоятелство е, че бента на Хр. Никифоровъ, не билъ причинявалъ по прѣди никаква врѣда на градътъ ни че бента въ хигиеническо отношение не причинявалъ никаква врѣда и второ, че въ материјално отношение теже не причинявалъ врѣда на съсѣдните владелци при прихождането на водата, защото бента билъ *вѣнъ отъ градътъ*; III-то обстоятелство е, че ако се позволи Никифорову да построи фабрика подъ тоя бентъ, то общината ѹ има 5000 лева годишнъ доходъ отъ бариера и ѹ се разви градътъ въ търговско отношение; III-то обстоятелство е, че понеже бента, който Никифоровъ ѹ да построи ѹ да бѣде 50 сан. високъ, то не би имало никаква опасностъ, при прихождането на водата, защото тя не ѹ може да се вѣспира и да принася врѣда и 4-то е, че голѣмата грѣшка билъ направилъ общински съвѣтъ, който е рѣшивалъ да се отчужди бента на Никифорова, като е лишилъ общината отъ 25,000 лева за исплащанието отчуждението бентъ, и отъ иѣколко хиляди годишнъ приходъ, който би имала, ако не бѣше отчужденъ. Нека сега да видимъ, кой е правъ и кой инсинуира, (спорѣдъ изражението на г-на Бенишева). Господинъ Бенишевъ ни казва, че едно компетентно лице се било произнесло, че въ хигиеническо отношение имало врѣда за градътъ отъ бента. Е добръ, какво да правимъ тогава медецински съвѣтъ, който прѣвъръти свойтѣ специалисти експерти, се е произнесълъ и е рѣшилъ, че понеже бента причинява врѣда въ хигиеническо отношение, то да се отчужди. Турете, почтенъ читателю, медецински съвѣтъ въ паралель съ компетентното лице на г-на Бенишева, и се произнесете кому принадлежи епитета инсинуаторъ, дали на заблудения каравелистъ, както ма нарича г-нъ Бенишевъ, или на либерално — Радослависто — Стамболиста, и почетенъ избранникъ на градътъ ни. Градътъ ѹ да има 5000 лева годишнъ приходъ отъ бариера и прочие ни казва г-нъ Бенишевъ. Е, като бента е *вѣнъ отъ градътъ*, а следователно воденицата подъ него на единъ километъ, то отъ кого ѹ се вземе 5000 лева бариерно право?! — Ами допустимо ли е да се вѣрва, че като се построи подъ градътъ воденица, то въ градътъ вноса ѹ бѣде повече и слѣдователно и бариерни доходъ увеличенъ! — Види се, че гражданитѣ ѹ начинатъ да ядѣтъ по 5—6 пъти на денъ, та по тая причина ѹ се увеличи и вноса на храната! Същия Бенишевъ ни казва, че ако на Никифорова се позволи да построи бента, то той ѹ да го построи съ 50 сан. височина и слѣдователно нѣма да причинява врѣда на съсѣдните владелци при прихождането на водата. Боже мой, това може да каже единъ човѣкъ, който никога въ живота си не е истрезнявалъ, а не единъ помощникъ кметъ. Обществено е, че въ коритото на р. „Осѣмъ“ постоянно тече повече отъ единъ метъ вода, а Никифоровъ ѹ вѣспре тая вода съ 50 с. м. бентъ и ѹ отведе водата на фабrikата си, която ѹ мели 200,000 крими храна на годината (спорѣдъ Бенишева). Тукъ иматъ думата г-да инженеритѣ, които сега се занимаватъ специално по тия бентове; четвъртото и най важно домогване на г-на Бенишева е, че бившият градски съвѣтъ, който е отчуждилъ бента *неизвестно нему по кои причини* билъ направилъ голѣма грѣшка като далъ Никифорову 25000 лева и лишилъ общината отъ приходи, които тя би имала. Отъ тая по голѣма нахалностъ едва ли би имало у човѣкъ, който има най малко съвестъ.

Болшинството на съвѣтъ, който отчужди воденицата се състои както тогава така и сега отъ едни и същите лица а именно: К. Тайковъ, Г. Джамбазовъ, Р. Иосифовъ, В. Дренски, Д. Дойчиновъ, П. Маневъ и П. Гиргановъ. Прибавен къмъ тѣхъ сега Т. Кунчевъ (зетъ на Никифорова) и зетъ на Кунчева, г-нъ добросъвѣтния Бенишевъ и ѹ видите кой съвѣтъ се е произнесълъ тогава и кой сега!

Огъ казаното до тукъ, нека Ловченският граждани видятъ какъ г-нъ Бенишевъ, който на-

пустна длъжността си и ходи въ София да моли министерството да разрѣши на последния да си построи фабриката на забранено и собствено градско място. Нека градът плаща заплати на такива, които съ проводници на чуждите интереси в ущърбъ на градските. Ами, г-нъ Министър на Вътръшните Дела да не е каравелистъ, господин Бенишевъ, та като ходихте да го молите да ви утвърди решението, ви изгони, разбира се като видѣ, че сте отишле да продавате градските интереси.

Колкото за моя големъ грѣхъ, че съмъ злобивъ и заблуденъ каравелистъ, азъ моля г-на Бенишевъ, да има големата доброта и ми прости този грѣхъ. **Гого.**

Б. Р. За да бѫдеме справедливи даваме място на горното разяснение отъ нашия дописникъ, защото същохме въпросът отъ общъ интересъ. Нѣкоя фраза, които сме исхвърлили, дописникъ ще ни извини, защото намѣрваме за по добре да се ненашадатъ съ изражения които се пресядватъ по закона.

До Редакцията на почит. в. „Плѣвен. Гласъ“

Г-нъ Ловчански Окр. Управител счелъ за нуждно дами натекне съ една дописчица въничит. Ви вѣстникъ, за гдѣто не съмъ отговорилъ на неприличните му думи доворѣме. Прѣди всичко, моя отговоръ въ „Народни права“ не е „оправдание“, а обвинение, заедно съ което се дава на г-на Зуйбарова да разбере, че причините, по които той ме прѣслѣдва и до днесъ, не сът отъ естество да създадятъ на единъ човѣкъ името „развалана и злобна натура“.

Дѣйствително отговорът ми закъсне 9—10 мѣсесца, нѣ причината е, че азъ не съмъ знаилъ

че дописката на Г. Зуйбаровъ въ в. „Миръ“ се е отнасяла до мене; затова и отговорът ми се начева съ думите: „благодарихъ на случая, за гдѣто тъй неволно ми се издахъ, че дописката Ви въ бр. 346 на „Миръ“ е писана противъ мене“. Не ще съмнение, че ако г-нъ Зуйбаровъ бѣше по-кавалеръ и въ дописката си съобщава името на лицето, къмъ което адресира незаслужено обидни думи, то това последното ще му отговори своеувѣрѣнно. Той не е ималъ тази доблестъ и въ дописката си противъ мене, затова азъ му отговарямъ тогасъ, когато се научихъ, че тя е по мой адресъ.

Не съмъ отъ тия, които обичатъ да прѣмълчаватъ, затова нека си не хорчи г-нъ Зуйбаровъ знанията, като навежда за примѣръ прочутия анегдотъ.

Разбираамъ, че г-нъ Зуйбаровъ съ дописката си въ „Плѣвен. гласъ“ е искалъ да покаже, че знае анегдоти и второ да ме прѣпоръча злѣ, та дано се намѣри и тукъ нѣкой, който да ме прѣслѣдва заради моето отчаяно „партизанство“; Нѣ, за щастие, Зуйбаровъ, заедно съ своята злоба, е само въ Ловечъ.

Съ нетъргънне очаквамъ рѣшението на съда, защото тамъ г-нъ Зуйбаровъ, самъ ще подпише собствената си прѣсада.

гр. Плѣвенъ, 29 Октомври 1897 год.

Съ почитание: П. К.
Б. Р. И на този отговоръ даваме място, съ исключение на една фраза, която считаме за недостойнна да я помѣстиме за единъ високъ чиновникъ, писана отъ единъ учитель, макаръ и да биде на място.

Плѣвенски окръженъ затворъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Извѣстявамъ на интересуващите се Г. Г-да, че отъ днесъ се открива въ повѣрения ми затворъ, работници за изработване на слѣдующите предмети:

1. Шкафове, маси, столчета, библиотека, гардири, и пр. отъ първо качество дървенъ материал и изработени изящно.

2. Рогоски отъ първо качество по работа.

3. Желѣзи соби и мангали и пр. изработени отъ вѣщъ майсторъ.

4. Плетени кесии и други разни предмети.

5. Плетени скримета, мрѣжи и загажни сакове за ловене риба.

Желающитъ Г-да да си доставятъ или поръчатъ отъ горните предмети могатъ да дойдатъ въ канцелярията на затвора всѣки работенъ день и часъ, за да си купятъ нуждните тѣмъ нѣща.

2—2

Директоръ: Катровъ

Металически прахъ за чистене „ЕКСЦЕЛСИОРЪ“

За всѣкой металъ като: злато, сребро, никелъ, бакъръ, желѣзо и други съдове и огледала.

За този прахъ о получено вѣче нѣколко премия отъ разни изложения, и много военни Министерства прѣпоръчватъ употреблението на този прочутъ прахъ „Ексцелзиоръ“, също Русското Военно Министерство.

Стойността на единъ пакетъ съ тежестъ 125 гр. е 25 стотинки.

Главно Депо: въ Аптека

Фр. Хорачекъ, въ Плѣвенъ. 4—5

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЬ

Офицеритъ отъ 4-и пѣх. Плѣвенски на Н. Ц. Височество Прѣстолонаследника Князъ Търновский полкъ считатъ за свой приятенъ дѣлъ да искажатъ своята благодарность на г. г. офицеритъ, служавши разноврѣменно въ полка, за падналитъ въ Срѣбъско-Бѣлгарската война, войски членове отъ 4-и п. Плѣв. на Н. Ц. В. П. К. Т. полкъ и зафонда за поддържане нѣкой бѣдни дѣца.

Отъ офицеритъ отъ полка.

ОТЧЕТЪ

За състоянието и сумитъ въздиганието памѣтникъ за падналитъ прѣзъ Срѣбъско-Бѣлгарската война, войски членове отъ 4-и п. Плѣв. на Н. Ц. В. П. К. Т. полкъ и зафонда за поддържане нѣкой бѣдни дѣца.

гр. Плѣвенъ, 7 Ноември 1897 г.

ПРИХОДЪ										РАСХОДЪ									
№ по редъ	Найменование на прихода	За памѣтника				За фонда				Всичко				№ по редъ	Наименование на расхода	За памѣтника			
		Отъ удрѣжки	Добровол. вносе	За фонда	Всичко	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.			лева	ст.	лева	ст.
1	Отъ Н. Ц. Височество	—	—	1000	—	1000	—	2000	—	—	—	—	—	1	За обзавеждане съ книга и др. канцелярски потребности	33	50	—	—
2	1% удрѣжки отъ Г. г. офицеритъ	2740	03	—	—	—	—	2740	03	—	—	—	—	2	Всичко	33	50	—	—
3	Отъ Г. г. офицеритъ служивши въ полка разноврѣменно	—	—	382	—	—	—	382	—	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—
4	Отъ Плѣвен. граждани	—	—	1617	50	—	—	1617	50	—	—	—	—	4	—	—	—	—	—
5	Отъ Евлогий Георгиевъ	—	—	400	—	—	—	400	—	—	—	—	—	5	—	—	—	—	—
6	„ Вратчанско окръжие	—	—	248	17	—	—	248	17	—	—	—	—	6	—	—	—	—	—
7	„ Ломско	—	—	291	43	—	—	291	43	—	—	—	—	7	—	—	—	—	—
8	„ Ловчанско	—	—	254	82	—	—	253	82	—	—	—	—	8	—	—	—	—	—
9	„ Свищовско	—	—	133	40	—	—	133	40	—	—	—	—	9	—	—	—	—	—
10	„ Русенско	—	—	20	—	—	—	20	—	—	—	—	—	10	—	—	—	—	—
11	„ Плѣвенско	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11	—	—	—	—	—
12	Община Горна Митрополия	—	—	220	—	—	—	220	—	—	—	—	—	12	—	—	—	—	—
13	„ Рибенска	—	—	100	—	—	—	100	—	—	—	—	—	13	—	—	—	—	—
14	„ Комаровска	—	—	100	—	—	—	100	—	—	—	—	—	14	—	—	—	—	—
15	„ Трѣстеникъ	—	—	200	—	—	—	200	—	—	—	—	—	15	—	—	—	—	—
16	„ Писерово	—	—	120	—	—	—	120	—	—	—	—	—	16	—	—	—	—	—
17	„ Пърдиловска	—	—	150	—	—	—	150	—	—	—	—	—	17	—	—	—	—	—
18	„ Тученица	—	—	100	—	—	—	100	—	—	—	—	—	18	—	—	—	—	—
19	„ Радиненецъ	—	—	100	—	—	—	100	—	—	—	—	—	19	—	—	—	—	—
20	„ Дѣсерица	—	—	75	—	—	—	75	—	—	—	—	—	20	—	—	—	—	—
21	„ Каменецъ	—	—	60	—	—	—	60	—	—	—	—	—	21	—	—	—	—	—
22	„ Кацамунца	—																	

ГЕРМАНСКА ПАРИЧНА ЛОТАРИЯ ВЪ ХАМБУРГЪ.

Дозволена, контролирана и гарантирана отъ правителството.

РАСПРОДѢЛЕНИЕ

на всички 59180 парични печалби, които може да се спечелятъ при Германската Парична Лотария въ Хамбургъ.

Най голъмата печалба въ най-щастливъ случай е:

МАР. 500.000

ИЛИ 625.000 ЛЕВА.

Печалбите са распродѣлени както следва:

Печалби	Марки
1 отъ	300.000
1 "	200.000
1 "	100.000
2 по	75.000
1 отъ	70.000
1 "	65.000
1 "	60.000
1 "	55.000
2 по	50.000
1 отъ	40.000
1 "	30.000
2 по	20.000
26 "	10.000
56 "	5.000
106 "	3.000
206 "	2.000
812 "	1.000
1518 "	400
36,952 "	155
19,490 "	300.200
	134,104,100,
	73,45,21.

Тъгление на 4/16 Декември н. г.

Хамбургската парична лотария съдържа 118,000 оригинални лозове (билети) и 59180 парични печалби, тъй щото шансовете за печалби са много голъми, понеже повече отъ половината отъ всички лозове трябва да печелътъ.

Всички 59,180 парични печалби ще са тъглатъ въ 7 тиражи (класове), които слѣдватъ скоро единъ подиръ другъ и съставляватъ общата сума

Лева 14,500.000

Распродѣлението на печалбите се вижда отъ приложеното тукъ расписание.

Най-голъмата печалба при 1-то тъгление (клас) е лева 62500, която се увѣличава вече при 2-ти класъ на л. 68.750, при 3-ти на л. 78.000, при 4-ти на л. 81.250, при 5-ти на л. 87.500, при 6-ти на л. 93.750, а при 7-ти класъ, въ най-щастливъ случай, най-голъмата печалба е: 500.000 марки или лева 625.000.

Издаватъ се само оригинални лозове (цѣли, половини и четвъртини), цѣната на които е официално опредѣлена.

Лицата, които желаятъ да дадатъ поръчки, се умоляватъ да испратятъ надлежната стойност въ пощенски международни записи, въ български банкоти или въ български пощенски марки, а именно:

Лева 7.50 за цѣли оригинални лозове
Лева 3.75 за половина оригинални лозове.
Лева 1.90 За четвърть

слѣдътъ което ще имъ се испратятъ веднага поръчените оригинални лозове за 1-то тъгление, направо въ затворенъ пакътъ.

Заедно съ оригиналния лозъ (билетъ), всѣкой ще получи същевременно и официалния планъ за 7-те тъгления, а слѣдъ всѣко тъгление всѣки купувач ще получи официалната листа на печалбите, отъ която се вижда ясно резултата на тъглениято. Исплащанието на печалбите става слѣдъ тъглениято. Тъй като имамъ сношения съ всички български банки, то спечелившия може да получи парите отъ печалбата въ мѣстожителството си.

За да може да испращамъ лозовете навремя, преди тъглениято, моля ма и се испращатъ поръчките веднага, но въ всѣкий случай не по-късно отъ

13/25 Ноември н. г.

Адресъ: N. Stein

Bankhaus

Hambutg
A. B. C-Strasse, 30. (Deutschland).

ИЗВѢСТИЕ

Туя се подъ печать книжката: **Положение и Живота на Земледѣлица и Занаятчията**. Оғъ г. Т. В. Ганчевъ, която книжка е интересна за всѣки Занаятчия и Земледѣлецъ.

Които Г. г. абонати желаатъ да се записватъ — нека се отнасятъ направо до автора. Пари и поръчки се прашатъ пакъ до него. Цѣната на книжката е 30 ст. въ предплатата.

гр. Плѣвенъ, 8 Ноември 1897 год.

Съ почитание
Авторъ Тодоръ В. Ганчевъ
(Словослагателъ)

Извѣстие.

Имамъ честь да извѣстя, че Дрѣхарницата ми отъ 1 Ноември т. г. ще се примѣсти въ магазина на Г-на Петъръ Мецовъ (срѣщу кафенето на Г-на Мустафа Еминовъ) и същевременно явявамъ, че снабдихъ магазията ми съ най-модерни мжки, дамски и дѣтски дрѣхи за зимния сезонъ и моля Г-да клиентите да посѣщаватъ Дрѣхарницата ми съ пълно довѣрие гдѣто ще наѣрятъ да се въсползоватъ отъ най-умѣрените цѣни.

Съ Почитание:
Йеромъ Б. Йозефъ

Открыта подписка на 1898 годъ
(Пятый годъ издания)
на ЖУРНАЛЪ

НАУЧНОЕ ОБОЗРЕНИЕ

(Наука, научная философия литература, история культуры). 12 книжъ, выходящихъ во второй половинѣ каждого мѣсяца.

Въ 1898 году „Научное Обозрѣніе“ будетъ выходить по прежней программѣ и съ прежнимъ составомъ сотрудниковъ.

Въ журналѣ печатаются научные и научно-философския статьи, изложенные общедоступно. Будетъ удѣлено также място вопросамъ самообразования.

ОБѢМЪ ЖУРНАЛА УВЕЛИЧЕНЪ БЕЗЪ ИЗМѢНЕНІЯ
ПОДПИСНОЙ ЦѢНЫ.

рубло въ мясяцъ. Народнѣи учителя и учителница, фельдшеръ и фельдшерацъ — **уступка** (5 рублей въ годъ, съ разсрочкой пожеланію).

Адресъ ред. и главн. конторы: С.-Петербургъ, Екатерининская ул., д. 6, кв. 8.

2—3

Ред.-изд. д-ръ философіи **М. Филипповъ**.

ОТКРИТА ПОДПИСКА
за 1898 год.

„ВѢРА И РАЗУМЪ“

(четвърта година)

Мѣсечно списание
за

Богословие, педагогика и литература.

Сп. „ВѢРА и РАЗУМЪ“ е улобрено и прѣпоръжено отъ Български Св. Синодъ и отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ дѣла.

Отъ 1-и Януарий 1898 година „Вѣра и Разумъ“ встѣжва въ четвъртата годишнина отъ съществуващето си и ще продължава съ слѣдната программа:

1 Цѣрковенъ отдѣлъ. — Въ тоя отдѣлъ ще влизатъ всичко, което се отнася до всеобщата и българската цѣрковни истории; — Археология и обозрѣніе на съврѣменното християнство.

2 Научно-литературенъ. — Въ него ще влизатъ апологетика, най новите открития и изслѣдванія въ естественитѣ науки въобще; ще влизатъ педагогията, обозрѣніе на литературните произведения въ странство и у насъ, етюди за лица противни даже на христианството, придружени съ портрети имъ и скици.

3 Женскиятъ въпросъ. — Въ него ще влизатъ жената и нейното значение въ домашній битъ; жената като въспитателка и милосърдница; бракъ и въпросъ въпросъ, разводъ и въспитанието на жената.

4 Разяснение на въпроси изъ цѣрков. и кононич. практика.

Извѣстия и забѣлѣжи.

„Вѣра и Разумъ“ ще заеква най-животръпещущите въпроси, които сѫ възбудили и възбудятъ човѣкъ и ше има духъ критиченъ. По такъ начинъ списанието се надвижа на съучастие отъ интилigenцията. А ясното изложение и простиятъ езикъ ще ю направятъ достъпно за най-необразованъ човѣкъ.

Списанието ще излиза въ началото на всѣкъ мясяцъ; всяка книжка ще състои отъ три и повече печатни коли.

Годишната книга въ България 5 л., (за ученици и войници 4 лева), за странство 6 л. Половинъ годишнъ абонаментъ не се приема.

На Г. Г. настоятелите по 15% отстъпка.

Записванията ставатъ направо въ редакцията и по всички т.-пощен. станции въ Княжеството.

Адресъ: Редакция на „Вѣра и Разумъ“ — Пловдивъ.

2—3 Редактори издатели: Свѧщ. М. Г. Минковъ и Йеродиаконъ И. Христовъ

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СДѢБНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 7923

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мястнинъ вѣстникъ, ще се продава въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ.

1) Една къща въ гр. Плѣвенъ, 9 кв. м. на връхъ земята отъ камъкъ, керпичъ и дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, дължина 9½ метра, ширина 3 метра и 70 с. м., височина 2 метра на 3 отдѣлния съ дворъ отъ 488 кв. метра оцѣнена за 200 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Иванъ Добревъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ, продава се по взисканието на Георги Вѣлковъ, отъ Плѣвенъ за 100 лева и разноситъ по исполнителния листъ № 2509 на Плѣвенъ градски мировъ съдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присътственъ денъ въ канцелярията ми.

гр. Плѣвенъ 27 Октомври 1897 год.

Сдѣбенъ Приставъ Ив. А. Гърковъ 2—2

№ 7535

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ мястнинъ вѣстникъ ще се продава въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ.

1) Една къща въ гр. Плѣвенъ IX кварталъ, отъ камъкъ, кирпичъ, дървенъ материалъ, покрита съ кирими, дължина 7 м., ширина 4 м. и височина 4 метра, съ дворъ 446 к. м. оцѣнена за 250 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Важло Колювъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ, продава се по взисканието на Ико Ваковъ отъ с. Бохотъ за 77 лева разноситъ по исполнителния листъ на Плѣвенъ, окол. мировъ съдия № 5392.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присътственъ денъ въ канцелярията ми.

гр. Плѣвенъ, 10 Октомври 1897 год.

2—2 Сдѣбенъ Приставъ Ив. А. Гърковъ.

Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви въ гр. Плѣвенъ се нуждае отъ единъ добъръ Словослагателъ.

Желающий да яви работата и заплатата си.